

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318011329
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4318011329.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci obžalovaného P. L., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného P. L. (ďalej len „obžalovaný“) a o odvolaní poškodenej V. B. proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 11.02.2019, sp. zn. 2T/133/2018, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 24. júla 2019, takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný:

P. L., narodený XX.XX.XXXX v K.,
trvale bytom D., F. XXX/XX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a za nezistenia priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona) na trest odňatia slobody 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona s a výkon trestu odňatia slobody podmienčne o d k l a d á .

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona s a u r č u j e skúšobná doba 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 18 (osemnásť) mesiacov.

II.

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie poškodenej V. B. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudcom rozsudkom zo dňa 11.02.2019, sp. zn. 2T/133/2018 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného P. L. (ďalej len „obžalovaný“) za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

dňa 23.04.2018 v čase okolo 09.30 h. viedol po V. ulici v R. v smere na ulicu M. R. M. nákladné motorové vozidlo zn. Renault Trafic, EČ: D vlastníka E. H. S., a. s. so súhlasom držiteľa N., s.r.o., pričom pri výjazde z ľavotočivej zákruty nespozoroval chodkyňu V. B., ktorá v tom čase prechádzala kolmo na os vozovky vo vzdialenosti približne 2,08 m za priechodom pre chodcov z pohľadu vodiča zľava doprava, pričom v dôsledku nedostatočného sledovania situácie v cestnej premávke a tým porušenia povinností vodiča podľa § 4 odsek 1 písmeno c), písmeno e) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, došlo k zrážke medzi prednou strednou časťou vozidla a chodkyňou V. B., ktorá bola po zrážke odhodaná vpravo v smere jazdy vozidla, pričom následkom zrážky utrpela polytraumu, pomliaždenie mozgu, difúzne axonálne poranenie mozgu, prasklinu lebečnej spodiny, prasklinu lebečnej klenby, pomliaždenie ľavej temeno spánkovej oblasti hlavy, pomliaždenie pravej čelovo temeno spánkovej oblasti hlavy, otvorenú zlomeninu nosovej kosti, tržnú ranu dolnej pery úst, stratu troch zubov, pomliaždenie pľúc, zlomeninu VIII. a IX. rebra vpravo, pomliaždenie brucha, zlomeninu panvového prstenca, trieštivú vnútrokĺbovú zlomeninu horného konca pravej pľštiľaly s posunom úlomkov, zlomeninu hlavičky pravej ihlice, poranenie vonkajšieho menisku pravého kolenného kĺbu, natrhnutie predného skríženého väzu pravého kolenného kĺbu, zlomeninu ľavého priečneho výbežku 4. a 5. driekového stavca, pomliaždenie pravého lakt'ového kĺbu a predlaktia, pomliaždenie pravého stehna, zlomeninu háka ľavej lakt'ovej kosti s posunom úlomkov, pomliaždenie ľavého ramenného kĺbu, pomliaždenie ľavého stehna, pomliaždenie ľavého kolenného kĺbu, pomliaždenie ľavého členkového kĺbu a šok s následnými komplikáciami zranenia, imobilizačným syndrómom, obojstranným zápalom pľúc, metabolickým rozvratom s poruchou vedomia a inkontinenciou stolice a moču, pričom uvedené zranenia si vyžiadali jej hospitalizáciu v nemocničnom zariadení s pripútaním na lôžko v trvaní najmenej 42 dní a predpokladaná doba ich liečby je do dvanásť mesiacov.

Za tento prečin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona po zistení poľahčujúcej okolnosti uvedenej v ustanovení § 36 písmeno l) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, výkon ktorého podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmiennečne odložil, určiac podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona skúšobnú dobu na jeden rok. Samostatným výrokom podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na tri roky.

Ďalším samostatným výrokom napadnutého rozsudku súd prvého stupňa podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodených : V. B., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom R., Y. XXXX/XX a poškodenú spoločnosť F. zdravotná poisťovňa, a.s., Z. XX, XXX XX A., J.: XX XXX XXX s ich uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Napadnutý rozsudok bol obžalovanému, jeho obhajcovi a prokurátorovi oznámený vyhlásením v ich prítomnosti na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa uskutočnenom dňa 11.02.2019, ihneď po ktorom oznámení, teda včas, podal odvolanie obžalovaný (ktorý následne po výzve súdu prvého stupňa písomne, ako aj v podanom odvolaní výslovne uviedol, že smeruje len čo do výroku o treste zákazu činnosti).

Vyššie uvedeným spôsobom včas podané odvolanie obžalovaný odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.04.2019.

Obžalovaný tvrdil, že trest uložený mu súdom prvého stupňa je nesprávny a nezákonný, pretože vo vzťahu k uloženému trestu prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy. Poukázal na potvrdenie o zdravotnom stave svojej matky, z ktorého vyplýva jej praktická slepota. Lekárka ďalej konštatovala, že na vyšetrenie k lekárom je nevyhnutný doprovod druhej osoby a jej stav si vyžaduje

hospitalizáciu, infúziu liečbu i operačné riešenie. Pre celkové zdravotné ťažkosti matky nie je vhodná jej doprava sanitkou. Namietal, že sa súd prvého stupňa dôsledne neriadil zásadami trestného konania, pričom v uvedenej súvislosti poukázal na § 2 odsek 2 Trestného poriadku. Prvostupňový súd dôsledne neskúmal spôsobilosť trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá zasiahnuť do základných práv a slobôd jeho rodičov, najmä matky, konkrétne do ich práva na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života (čl. 8 ods. 1 Dohovoru). Vyjadril nesúhlas so záverom súdu, že je menej disciplinovaný vodič, náchylný na porušovanie všeobecne záväzných predpisov upravujúcich povinnosti vodiča. Aj napriek tomu, že má v karte vodiča 14 záznamov, čo sa môže javiť ako vysoké číslo, je potrebné zobrať do úvahy, že je vodič z povolania jazdiaci každý deň. Všetky priestupky boli málo závažného charakteru, o čom svedčí aj najvyššia sankcia pokuty vo výške 20 eur. K spáchaniu skutku sa už na začiatku konania priznal, oľutoval ho, urobil opatrenia na náhradu škody poškodený, čo vyjadruje kritický postoj k previneniu, ktorého sa dopustil. Zdôraznil, že vo vzťahu k trestu zákazu činnosti platí zásada ukladania trestov, keď podľa § 34 odsek 3 Trestného zákona má trest postihovať iba páchatel'a, aby bol zabezpečený, čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Strata vodičského oprávnenia pre neho znamená stratu zamestnania, pretože jeho pracovná činnosť správcu budovy je len okrajová. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno e) Trestného poriadku zrušil v časti výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 3 roky.

Rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním napadla v zákonnej lehote aj poškodená V. B., ktorej bol rozsudok oznámený doručením dňa 27.03.2019 (toto doručovanie bolo nadbytočné, vzhľadom na zastúpenie splnomocnencom) a jej splnomocnencovi dňa 18.03.2019, keďže sa hlavného pojednávania nezúčastnili.

Výslovne uviedla, že odvolaním napáda len výrok o náhrade škody, ktorým ju súd prvého stupňa odkázal na civilný proces. Poukázala na ustanovenie § 8 odsek 2 zákona č. 274/2017 o obetiach trestných činov. Zdôraznila, že do rozsahu trestného konania patri aj meritórne rozhodnutie o nároku poškodených na náhradu škody spôsobenej trestným činom. Ak totiž súd v zmysle § 288 ods. 1 TP odkáže poškodených s ich nárokmi na civilný proces, dochádza k neúmernému a nadbytočnému zaťažovaniu obete trestného činu. Poškodená bude v rámci rozsiahleho dokazovania v civilnom konaní konfrontovaná s vinníkom dopravnej nehody s priebehom nehodového deja a s traumatizujúcimi zážitkami spojenými so samotnou liečbou po úraze, čo v nej môže opakovane vyvolať neprijemné až frustrujúce až depresívne stavy. Poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu v ČR zo dňa 25.05.2017, sp.zn. 25Cdo/1689/2017, ktoré pripojila k odvolaniu ako prílohu. S poukazom na uvedené navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku zmenil tak, že vo výroku o náhrade škody poškodenej prizná náhradu nemajetkovej ujmy (uplatnenej v prípravnom konaní vo výške 3000 eur), resp. napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody v zmysle § 321 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku zruší a vráti vec súdu prvého stupňa.

K odvolaniu obžalovaného a poškodenej V. B. sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Levice, ktorý poznamenal, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a uložený trest za primeraný a spravodlivý, čo do jeho druhu aj výšky. Na uloženie miernejšieho trestu zákazu činnosti, resp. jeho neuloženie nie sú splnené zákonné podmienky. Uloženie trestu zákazu činnosti považuje za nevyhnutné z dôvodu, že dopravnou nehodou došlo k závažným následkom na zdraví poškodenej, ktorá sa pohybovala po vozovke už 4 sekundy, čo svedčí o hrubej nepozornosti vodiča. Uloženie trestu zákazu činnosti neznemožňuje osobnú prítomnosť obžalovaného pri preprave chorej matky na plánované lekárske vyšetrenia. K odvolaniu poškodenej prokurátor uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, pretože rozhodnutie o výške náhrady škody by si vyžadovalo vykonanie ďalších dôkazov, čím by sa predlžovalo trestné konanie.

K odvolaniu poškodenej obžalovaný uviedol, že ho navrhuje zamietnuť.

K podanému odvolaniu obžalovaného poškodená prostredníctvom svojho splnomocnenca uviedla, že sa stotožňuje s výrokom o vine a rozhodovanie o druhu a výške trestu ponecháva na úvahu súdu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, nad rámec dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že od spáchania skutku uplynulo viac ako pätnásť mesiacov, pričom obžalovaný sa od tej doby nedopustil žiadneho protiprávneho konania, ani priestupku na úseku cestnej dopravy. V danom prípade uloženie trestu zákazu činnosti nie je nevyhnutné, preto požiadal aj

s poukazom na dôvody uvedené v písomnom odôvodnení na individuálny prístup k prípadu. Pokiaľ ide o odvolanie poškodenej V. B., výrok o náhrade škody, ktorým ju súd prvého stupňa odkázal na civilný proces považuje za správny. Navrhol, aby odvolací súd neuložil trest zákazu činnosti, alternatívne, aby ho uložil čo v najnižšej výmere.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu doplnil, že vodičský preukaz ho živí, a v prípade uloženia trestu zákazu činnosti príde o prácu. Jeho stratu pocíti najmä jeho rodina, predovšetkým mama, ktorá má zdravotné problémy. V inkriminovaný deň 23.04.2018 bol vo výkone služby pre spoločnosť N., ktorá je jeho zamestnávateľom a je ním aj v súčasnosti. Zdôraznil, že k lekárovi chodí s matkou približne trikrát do mesiaca. Vo vzťahu k odvolaniu poškodenej odkázal na vyjadrenie svojho obhajcu.

Zástupca krajského prokurátora sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu považujúc odvolanie obžalovaného za nedôvodné, navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Pokiaľ ide o odvolanie poškodenej fyzickej osoby takisto navrhol odvolanie zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania z niektorého dôvodov uvedených v podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

I.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti v napádanom rozsahu (len čo do výroku o treste zákazu činnosti), odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré boli porušením ustanovení zabezpečujúcich objasnenie veci alebo právo obhajoby (§ 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku); boli tiež zadovážené všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na objasnenie všetkých skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku, ktoré dôkazy súd prvého stupňa potrebné pre svoje rozhodnutie o treste ukladanom obžalovanému na hlavnom pojednávaní v prejednávanej veci vykonal (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Zistenia súdu prvého stupňa dôležité pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktoré mohol mať a mal za preukázané, tak sčasti vychádzajú a sčasti mohli vychádzať z výsledkov z vyššie uvedených hľadísk úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, pričom súd prvého stupňa okrem výnimky ďalej uvedenej pri hodnotení týchto dôkazov, postupoval aj podľa ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 12 Trestného poriadku (teda predovšetkým ich v prejednávanej veci hodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, a nepochybne aj podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu) a tiež sa pri ich hodnotení správal aj právnymi úvahami zodpovedajúcimi (s výnimkou právnych úvah pri odôvodnení svojho výroku o uloženom treste zákazu činnosti, ktoré sú síce čiastočne správne a avšak bez zohľadnenia všetkých podstatných okolností prípadu vrátane dvoch podstatných a významných poľahčujúcich okolností, pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti) všetkým ostatným, v prejednávanej veci v tomto štádiu trestného konania do úvahy prichádzajúcim ustanoveniam Trestného zákona.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku je len s častí týkajúcej sa výroku o treste v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 odsek 1 Trestného poriadku, pretože súd prvého stupňa v ňom pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmen písmeno l/ Trestného zákona, ktorú obžalovanému v prejednávanej veci dôvodne priznal, uviedol všetky skutočnosti a z akých dôvodov vzal v tomto smere, ale aj z ostatných hľadísk určenia druhu trestu a jeho výmery (§ 34 odsek 4 Trestného zákona) za dokázané, o ktoré dôkazy oprel tieto svoje zistenia a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými (vrátane vyššie poukazovaných výnimiek a právnych úvah) sa aj odvolací súd stotožňuje a považujúc ich za opodstatnené a zákonu zodpovedajúce na ne bez potreby ich pozmenenia alebo doplnenia iba poukazuje majúci za to, že ani obžalovaný v písomných dôvodoch

ním proti výroku o treste napadnutého rozsudku podaného odvolania neuviedol v tomto smere žiadne relevantné skutočnosti ani právne úvahy.

Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 odsek 1 Trestného poriadku) a súdu (§ 10 odsek 2 Trestného poriadku). To však neznamená, že páchatel musí takto postupne napomáhať všetkým týmto orgánom.

Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona t.j., že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny -§ 257 Trestného poriadku (Zo súdnej praxe č. 1/2014).

Odvolací súd považuje za potrebné vytknúť súdu prvého stupňa, že obžalovanému nepriznal okrem správne priznanej poľahčujúcej uvedenej v § 36 písmeno l/ Trestného zákona aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona, hoci procesná situácia (vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného) takýto postup umožňovala. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu obžalovaný svojím postojom k prejednávanej trestnej veci, ako aj učením vyhlásenia o vine na hlavnom pojednávaní významným spôsobom napomohol nielen orgánom činným v trestnom konaní, ale aj súdu prvého stupňa objasniť trestnú činnosť a bez povšimnutia preto nemohol (avšak nechal) súd prvého stupňa ponechať ani to, že tým aktívne prispel k výrazne rýchlejšiemu objasneniu a ukončeniu trestnej veci jej meritórnym rozhodnutím, ergo významným spôsobom prispel k vytvoreniu možnosti dosiahnuť rozhodnutie vo veci samej bez potreby vykonávania rozsiahleho dokazovania. Vzhľadom na vyššie prezentované skutočnosti, odvolací súd vytýkané pochybenie súdu prvého stupňa napravil, keď obžalovanému zistenú poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Trestného zákona priznal, čím „oceniť“ kritický postoj obžalovaného k vlastnej zažalovanej trestnej činnosti.

Odvolací súd podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok aj:

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (písmeno b/);
- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona;
- ak je uložený trest neprimeraný (písmeno e/).

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo odsek 2 Trestného poriadku, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 § 321 Trestného poriadku zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Vzhľadom na to, že odvolací súd považoval odvolanie obžalovaného za dôvodné a opodstatnené podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku, zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v oboch výrokoch o treste, pričom a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám v prejednávanej veci rozhodol rozsudkom tak, že na podklade súdom prvého stupňa zistených skutočností a okolností majúcich vplyv a význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery, avšak po ich zákonom zodpovedajúcom vyhodnotení obžalovanému uložil podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a za nezistenia priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona) trest odňatia slobody na jeden rok, ktorého výkon podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienienečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného

zákona určil obžalovanému skúšobnú dobu na jeden rok, čím odvolací súd odstránil chyby (ktoré neboli závažné) ktorých sa súd prvého stupňa dopustil. Výmera uloženého trestu odňatia slobody a dĺžka trvania skúšobnej doby podmieneného odsúdenia zostala v tomto smere rozhodnutím odvolacieho nedotknutá. Z dôvodu existencie už spomínaných a významne zistených poľahčujúcich okolností, dospel odvolací súd k záveru o dôvodnosti uloženia nižšej výmery trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na osemnásť mesiacov.

Reagujúc na odvoláciu námietku obžalovaného o výnimočnosti jeho trestnej veci, z ktorého dôvodu je potrebné túto výrazne individualizovať a neuložiť mu trest zákazu činnosti odvolací súd poznamenáva nasledovné. Trestná vec obžalovaného sa nevymyká svojimi okolnosťami, osobou obžalovaného, spôsobom spáchania trestného činu, zavinením, následkom iným, obdobne prejednávaným trestným veciam, čím nie je namieste existencia úvahy o neuložení trestu zákazu činnosti. Hoci v prípade obžalovaného sa jednalo z pohľadu zavinenia o nebanlivostný trestný čin, ktorý spáchal porušením mu uloženej povinnosti zákonom, nemožno opomenúť spôsobenie závažného následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví.

Komplexne zohľadňujúc všetky okolnosti tejto trestnej veci, neuloženie trestu zákazu činnosti by nereflekovalo na účel trestu, konkrétne trestu zákazu činnosti, ktorého cieľom je aj prevýchova, apelovanie na dodržiavanie pravidiel cestnej premávky. Cieľom a účelom trestu zákazu činnosti je sankcionovať páchatela za protiprávne konanie, čiže zabrániť mu, aby vykonával činnosť pri ktorej sa dopustil trestného činu. Aj napriek tomu, že obžalovaný bol do spáchania prejednávaného skutku celkovo 14-krát priestupkovo postihnutý uložením pokút, bolo potrebné zohľadniť aj ich povahu, keďže sa jednalo o priestupky, ktorých charakter bol aj technický a administratívny (napr. vedenie vozidla bez vyplneného záznam. listu). Zároveň, obžalovaný je vodičom z povolania, v dôsledku čoho je u neho vyššia pravdepodobnosť zistenia protiprávneho konania v podobe priestupku, preto ho nemožno opätovne druhýkrát sankcionovať uložením prísneho trestu zákazu činnosti. Odvolací súd je z práve z týchto dôvodov presvedčený, že trest zákazu činnosti na 18 mesiacov bude zodpovedať okolnostiam spáchaného prečinu a zároveň zabezpečí, čo najmenší vplyv na rodinu a blízke osoby obžalovaného podľa § 34 odsek 3 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že uložením trestu zákazu činnosti mu bude znemožnené, aby poskytol svojej matke väčší komfort ohľadne jej starostlivosti, spočívajúci v jej dopravení vlastným motorovým vozidlom k lekárovi, obžalovanému nebráni nič, aby využil iné možnosti prepravy, pri ktorých bude rovnako osobne prítomný (nápomocný svojej matke).

Odvolací súd mal za to, že nielen tento druh a výmera hlavného, ale aj druh a výmera vedľajšieho obžalovanému v prejednávanej veci odvolacím súdom uloženého trestu, zodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukládanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona (spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, zistené dve poľahčujúce a nezistená žiadna priťažujúca okolnosť, osoba páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy), a preto je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

II.

Vo vzťahu k odvolaniu poškodenej V. B. odvolací súd konštatuje, že toto bolo potrebné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Aj keď v konaní existovalo menšie pochybenie súdu prvého stupňa, samotná poškodená nebola oprávnená uplatňovať v adhéznom konaní akékoľvek nároky z náhrady škody, alebo nemajetkovej ujmy voči obžalovanému, pretože obžalovaný sa dopustil predmetného trestného činu pri výkone svojho povolania, teda zodpovednostným subjektom bol práve zamestnávateľ. Logickým vyústením postupu súdu prvého stupňa malo byť vyhlásenie uznesenia, na základe ktorého by poškodenú V. B. so svojím nárokom na náhradu škody na hlavné pojednávanie nepripustil, tak ako ustanovuje § 256 odsek 3 Trestného poriadku. Aj napriek skutočnosti, že súd prvého stupňa takto neučinil, v konaní konvalidoval vytýkanú vadu postupom podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku, keď odkázal poškodenú na civilný proces, jedine v ktorom si môže legitímne podľa predpisov Občianskeho zákonníka (§ 420 a nasl.) uplatňovať náhradu škody, respektíve nemajetkovej ujmy voči zodpovednému subjektu.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.